

ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA
NOVI PAZAR, SANDŽAK

ADRESA: OSMANA ĐIKIĆA BR. 2 - 36300 NOVI PAZAR, SANDŽAK - TEL./FAX 0038 20 29 512

199__ god.

IZJAVA

Ime i prezime SARIT BIBIĆ datum rođenja 29.01.1936.
Mjesto Selo Uroš, Sjenica br. lk. i mjesto izdavanja _____
Datum događaja 08.12.1993. mjesto događaja _____ u koliko sati _____
Imena svjedoka _____
Ko je povredilo vaše prava pripadnici MUP-a Srbije

OPIS DOGAĐAJA

strana 2.

ne znam koliko puta i koliko dugo. Od svih bolova koje sam tog dana podnio ti su bili najteži i najgori. Posljedica tih bolova je i to da me i dan-danas bole svi zglobovi na rukama. Za ovo vrijeme dok su me tukli molio sam ih da prestanu sa udarcima jer ja zaista nemam trnjeni pištolj. Jedan od dvojice milicionera mi je ponovo opsovao muslimansku majku i rekao mi da pištolj kupim za pare i da ih ubijem. Kad su mi to rekli naskočili su da me tuku. Tako tučen i imprevizibilan osjetio sam snažan bol u predjelu vratnih žila i katičaka i opet sam se našao na podu. Ponovo su me podigli i postavili me na stolicu. Pitali su me da li želim vodu. Odgovorio sam da ne želim a i bojeo sam se da se ne udavim jer nisam mogao pravilno disati a kamoli piti vodu. Jedan mi je ponovo opsovao božiju majku i udario me pendrekom u predjelu rebara. Posle toga su otišli. U prostoriji je za sve vrijeme dok su me tukli bio prisutan Đerko Bibić, moj bratušed.

U međuvremenu sam došao k svijesti i u hodniku sam našao plan svoje supruge koja je sa štakama došla da pita za mene, zbog čega sam naveden. Jedan od inspektora joj je opsovao majku muslimanku i istjerao je iz hodnika. Rekla je da neće da krene na pitanjem zašto muž i prebija sirotinju. Posle ponovljene provjere ona je izašla i došla pred prozor prostorije u kojoj sam je bio zatvoren.

Ona dva milicionera su se ponovo vratila i postavila da me tuku

.../....

DATUM
MJESTO

Sjenica 15.12.93
Sjenica

IZJAVU DAO

[Handwritten signature]

IZJAVU UZEO U IME ODBORA

[Handwritten signature]

127/33

ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA
NOVI PAZAR, SANDŽAK

ADRESA: OSMANA ĐIKIĆA BR. 2 - 36300 NOVI PAZAR, SANDŽAK - TEL./FAX 0038 20 29 312

Sjenica, 15.12. 1993. god.

IZJAVA

Ime i prezime SABIT BIJELO datum rođenja 29.01.1936.
Mjesto Selo Ugo, Sjenica Izl. lk. / mjesto izdavanja ---
Datum događaja 05.12.1993. mjesto događaja SUP Sjenica u koliko sati 15 - 18 h
Imena svjedoka ---
Ko je povratio vaša prava Prilivajući MUP-a Srbije

OPIS DOGAĐAJA

Oko 15 sati i 15 minuta pred moju kuću su došli kola MUP-a Srbije iz Sjenice. Tražili su mog sina Roufa koji nije bio kod kuće. Ja sam iznašao. Odmah po dolasku rekli su mi da su došli po oružje, po neki pištolj. "Bolje ti je da nam sad to daš da te ne bi bili" - rekao mi je jedan. Odgovorio sam da nemam nikakav pištolj a i da nema nikakvog razloga ni da me privode ni da me biju. Posle toga uveli su me u auto i odveli me u Karajukiće Bunare.

U Karajukiće Bunare su me uveli u prostorije mjesne kancelarije koje su koristili za svoje potrebe, za batinjanje neudržanog naroda. Tamo su bili Šefko Bibić i Elmaz Hukić koje su također bili priveli tog dana. Posle izvjesnog vremena stigle su dva milicionera koji su me pitali da li sam član Stranke demokratske akcije i da li sam posjećivao mitinge Stranke. Odgovorio sam da sam prisustvo-
vao mitinzima Stranke jer njen rad nije zabranjen, stranka ko i
uvako druga. Posle mog odgovora izašli su da bi nakon 5 minute pos-
le obavljenih konsultacija ponovo ušli. Jedan od njih me je dohvatio
za rame i udario me snažno šamarom u predjelu glave. "Kako nemaš"
rekao mi je i opsovao mi muslimansku majku. Posle udara delimično
sam izgubio svijest, zevnjelo mi se u glavi. Medjutim, to ovoj dvo-
jici nije bilo dovoljno pa su nastavili da me tuku pendrecima po
nogama sve dok mi noge nisu utrnele posle čega sam i po. Kad sam
se našao na podu pridigli su me i naredili mi da ispružim ruke
dlanovima prema gore. Udarali su me pendrecima po rukama ni sam

ponovo do ruku u. Moja žena je počela da plače i kako i poziva u pomoć. Posle plakanja protesta moje žene oni me ispuštali i odveli me u kancelariju kod inspektora i komandira.

Ponovo su mi tražili pištolj koji nemam. Pošto sam plakao od bolova u prstima komandir me je pitao zašto plačem. Rekao sam mu da su me tukli i da osjećam strašno bolove. Komandir mi je rekao da ispuštam ruke da pogledam. To sam i uradio. Pošto sam ispuštio ruke jedan od ova dvojice milicionera me je ponovo bezdrakonim načinom udario po oboj dlanu posle čoga mi je počelo sve pred očima.

Ponovo mi je inspektor tražio pištolj i uhvatio me za vrat na podizku. "Da li ti je neko pričao kako ja bijem" pitao me je. "Tad kod kući. Satna u dvanaest sati do dodjeoh i dovedoh sva, a kad uje- pu isprebijamo onda ćeš dobiti pištolj" rekao mi je.

Kod sam počeo dovesti su me za kaput i rekli mi da dovedem obu- činu.

...../.....

U Sjenici,
15.12.1993.god.

Odbor za ljudska prava
Sjenica

